

η ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ του Α.Σ.Κ.Ε.

Μάρτιος 2008

αρ. φύλλου 121

Γραφεία : Τζώρτζ 12, 7^{ος} όροφος, πλ. Κάνιγγος, Αθήνα 106 77,
τηλ. 210-3822315, fax 210-3819887 e-mail aske@mailbox.gr, ιστοσελίδα <http://www.aske.gr>

ΤΑ ΠΡΑΓΜΑΤΑ ΑΓΡΙΕΥΟΥΝ και εξωτερικά και εσωτερικά

Η κατάσταση στο διεθνές πεδίο και ιδιαίτερα στην περιοχή μας παρουσιάζεται εξαιρετικά τεταμένη και κρίσιμη, σε βαθμό που να διαφαίνεται ότι αρχίζει μια νέα περίοδος **Ψυχρού Πολέμου**. Στα **Βαλκάνια** μαίνεται ο ανταγωνισμός μεταξύ ΗΠΑ – Αγγλίας και Ε.Ε. από τη μία και Ρωσίας (Σερβίας) από την άλλη. Κύρια αιτία τώρα το ρωσικό πετρέλαιο και φυσικό αέριο και ο έλεγχος των αγωγών περάσματός τους στην Ευρώπη. Οι Αμερικανοί (και οι δυτικοευρωπαίοι) θέλουν να εγκατασταθούν μόνιμα στην περιοχή και να εμποδίσουν ή, έστω, να περιορίσουν τη ρωσική επιρροή και τον έλεγχο των αγωγών. Γι' αυτό έγινε η εσπευσμένη και παράνομη (για τον ΟΗΕ!) ανακήρυξη της «ανεξαρτησίας» στο Κόσοβο, γι' αυτό και θέλουν να εγκατασταθεί στα Σκόπια το ΝΑΤΟ.

(συνέχεια στη σελ. 2)

NIMITZ ΚΑΙ ΝΤΟΡΑ ΒΥΣΣΟΛΟΜΟΥΝ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ

Καθόλου ήσυχοι δεν μπορούμε να είμαστε, όταν τις διαπραγματεύσεις με την κυβέρνηση των Σκοπίων και τους Αμερικανούς «μεσολαβητές» έχει αναλάβει η θυγατέρα του Μητσοτάκη.

Η ελληνική κυβέρνηση έχει ήδη κάνει μια τεράστια παραχώρηση, εγκαταλείποντας την απόφαση των πολιτικών αρχηγών του 1992 και αποδεχόμενη «μια σύνθετη ονομασία με γεωγραφικό προσδιορισμό για όλες τις χρήσεις», χωρίς κανένα απολύτως αντάλλαγμα, χωρίς τα Σκόπια να έχουν μετακινηθεί ούτε ίχνος από την αρχική τους θέση. Η ίδια λέει ότι έφτασε στη μέση της γέφυρας, ενώ οι Σκοπιανοί είναι καθηλωμένοι στη δική τους άκρη. Προφανώς οι «μεσολαβητές» θα ζητήσουν τώρα από τα δύο μέρη να συναντηθούν στα 3/4 από την ελληνική άκρη της γέφυρας και στο 1/4 από τη σκοπιανή. Αυτό πιθανότατα σημαίνει ότι η σύνθετη ονομασία θα ισχύει μόνο για τις διμερείς σχέσεις με την Ελλάδα και τους διεθνείς

(συνέχεια στη σελ. 4)

ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΟ ΚΑΙ ΑΝΑΣΦΑΛΕΙΑ

Εδώ και μερικά χρόνια οι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ και της Ν.Δ. έχουν μεταβληθεί σε Κασσάνδρες, προσπαθώντας να τρομοκρατήσουν τον κόσμο με δυσοίωνες προβλέψεις για το ασφαλιστικό μας μέλλον, χωρίς αναλογιστικές μελέτες, χωρίς ενημέρωση και διαφάνεια, χωρίς απολογισμό της διαχείρισης των αποθεματικών των Ταμείων, υποστηρίζοντας μόνο την ανάγκη λήψης σοβαρών και επίπονων μέτρων. [Ως αντιπολίτευση τώρα, το ΠΑΣΟΚ παριστάνει τον υποστηρικτή των εργαζομένων, αλλά ποιος ξεχνά τι έλεγαν οι Γιαννίτσης και σία και τι προσπάθησαν να κάνουν, ανεξαρτήτως του ότι δεν το κατόρθωσαν.]

Ισχυρίζεται η κυβέρνηση ότι το πρόβλημα του ασφαλιστικού οφείλεται στο δημογραφικό πρόβλημα (πληθαίνουν οι συνταξιούχοι, μειώνονται

(συνέχεια στη σελ. 8)

ΕΝΑ ΧΩΡΟΤΑΞΙΚΟ ΣΧΕΔΙΟ ΜΕ ΠΡΟΦΑΝΕΙΣ ΣΤΟΧΟΥΣ

Στη χώρα μας παρατηρείται το φαινόμενο οι κυβερνήσεις να ανακοινώνουν, χωρίς διάλογο, χωροταξικούς σχεδιασμούς με μεγαλεπήβολους, και εν πολλοίς αόριστους, στόχους, που ως επί το πλείστον υπερβαίνουν χρονικά τη δυνατότητα να τους υλοποιήσουν. Από το 1976 έως και το 1983 με αλλεπάλληλους νόμους επιχειρούνται χωροταξικές και πολεοδομικές ρυθμίσεις. Όμως συνήθως μέσα σ' αυτούς τους νόμους υπήρχαν ορισμένες στοχευμένες επιδιώξεις, που τις εφαρμόζαν άμεσα, όπως π.χ. επί Τρίτση η εκτεταμένη νομιμοποίηση αυθαίρετων.

Το νέο Σχέδιο

Στο τέλος Φεβρουαρίου το ΥΠΕΧΩΔΕ έδωσε στη δημοσιότητα το «Γενικό πλαίσιο χωροταξικού σχεδιασμού και αιφόρου ανάπτυξης» με χρονικό ορίζοντα 15 ετών. Φυσικά όλο το κείμενο είναι πλήρως ευθυγραμμισμένο με τις επιταγές της Ε.Ε. Άλλωστε ήταν δέσμευση για την υλοποίηση του περιβόητου Ε.Σ.Π.Α. 2007-2013. **Στο άρθρο 1** αναφέρεται ότι το σχέδιο έλαβε υπόψη «τις

(συνέχεια στη σελ. 6)

ΤΑ ΠΡΑΓΜΑΤΑ ΑΓΡΙΕΥΟΥΝ

Ταυτόχρονα επεκτείνεται η **οικονομική κρίση των ΗΠΑ** και το (σχεδόν) αδιέξοδο του συστήματος, που επηρεάζει ήδη και την Ε.Ε. Αυτά συν τα αδιέξοδα των ΗΠΑ σε Ιράκ, Αφγανιστάν και στο μέτωπο Παλαιστινίων-Ιράν και Ισραήλ καθιστούν τις ΗΠΑ (και εν μέρει τους συνεταίρους τους) εξαιρετικά νευρικούς και επιθετικούς, με απρόβλεπτες συνέπειες στη χώρα μας, που τη θέλουν διχασμένη, αδύνατη και επομένως ευάλωτη.

Εξωτερική πολιτική

Ενόψει των παραπάνω και των κινδύνων που διαφαίνονται (πάντοτε πληρώνει όποιος θεωρείται «δεδομένος»), η ελληνική αντίδραση (παρά το απειλούμενο veto για την είσοδο των Σκοπίων στο ΝΑΤΟ) παραμένει υποτονική και μυωπική. Σέρνεται η χώρα μας από τον απερίγραπτο **Νίμιτς** και τους Αμερικανούς απεσταλμένους σε αδιέξοδες συζητήσεις με τους Σκοπιανούς, που ενθαρρύνονται από τους «μεσολαβητές» για αδιαλλαξία, μέχρι εμείς να υποχωρήσουμε πλήρως, με την υπουργό «μας» των Εξωτερικών να λειτουργεί ως εκπρόσωπός τους, προαναγγέλοντας μάλιστα την **«αναγνώριση» του Κοσόβου!**

Σιωπούμε στις αμερικανικές και αγγλικές προκλήσεις στη Θράκη, που ενθαρρύνουν τουρκικές διεκδικήσεις. «Επιτρέψαμε» τον **παραμερισμό του Τάσσου Παπαδόπουλου**, χαρίζοντας άφατη χαρά στο Μητσοτακαϊκό και κάθε εχθρό της χώρας μας, κι έτσι «ανοίγουμε την όρεξη» για τον παραμερισμό κάθε ενοχλητικού στους «συμμάχους» μας. Μας μένει τώρα να χειροκροτήσουμε την επανεμφάνιση του εφιάλτη «Ανά».

Κι ενώ φάνηκε να ενισχύουμε τους δεσμούς μας με τη Ρωσία, τη μόνη δύναμη (η Γαλλία δεν έχει σταθερή στάση) που κάπως μας συμπαραστέκεται, «αφήσαμε» να μεταδοθεί από την κρατική τηλεόραση ένα αναίσχυνο αγγλικό προπαγανδιστικό ρεπορτάζ-φιλμ εναντίον της Ρωσίας και του Πούτιν, όπου μάλιστα κατηγορούνται ότι δεν επιτρέπουν σε ξένες κυβερνήσεις να ... χρηματοδοτούν «Μη Κυβερνητικές Οργανώσεις» στη Ρωσία!! Ελπίζουμε ότι η διαφαινόμενη αποδυνάμωση του πατριωτικού τόξου (που διαπερνά όλα τα κόμματα, ακόμη και τον ΣΥΝ) είναι πρόσκαιρη...

Εσωτερική κατάσταση

Στο πολιτικό επίπεδο αποτυγχάνει (ευτυχώς...) η προσπάθεια διάσωσης του δικομματισμού (όπως γράψαμε στην προηγούμενη «Ε»). Το ΠΑΣΟΚ με πρόεδρο το Γιωργάκη δε μπορεί, φυσικά, να ανακάμψει, άρα να παραπλανήσει ότι τα στελέχη

(συνέχεια από τη σελ. 1)

του έπαψαν να ενδιαφέρονται μόνο για το «πάπλωμα» και τις «καρέκλες». Η θεωρία του «ώριμου φρούτου» δε φαίνεται να επαληθεύεται ούτε, πιθανώς, οι Αμερικανοί θα επιμείνουν να στηρίζουν τον “wonderful man” τους, ώστε, αν οι «Δημοκρατικοί» κερδίσουν τις εκλογές, να τον κάνουν Πρωθυπουργό της Ελλάδος. Αλλάζουν, φαίνεται, σχέδια και σε συνεργασία με τους ισχυρούς της Ε.Ε. και όργανα κυρίως τα ΜΜΕ τους εδώ ετοιμάζουν άλλα σενάρια, ώστε να εξασφαλίσουν πλήρως υπάκουες κυβερνήσεις συνεργασίας, αλλάζοντας το πολιτικό σκηνικό. Δεν είναι τυχαίες οι ιταμές δηλώσεις του κορακοζώιτου αλλά ακμαίου Μητσοτάκη κατά των Καραμανλικών, οι προκλητικές διαφοροποιήσεις της Ντόρας στα εξωτερικά θέματα, ιδίως στο «όνομα Σκοπίων», το Κόσσοβο, τη Θράκη, η επιμονή του Αλαβάνου «ότι το πρόβλημα του «ονόματος» δεν είναι σοβαρό (!) και από την άλλη οι προσεκτικές θέσεις του ΚΚΕ, που δε συμμετέχει σ’ αυτά τα παιχνίδια. Αιχμή του δόρατος για την αλλαγή του σκηνικού είναι, για την ώρα, η κατάλληλη διοχέτευση των δυσαρεστημένων στο ΣΥΝ καθώς και των Βενιζελικών και Μητσοτακικών. Έτσι ένα ευχάριστο και ευοίωνο γεγονός, η αποδυνάμωση του δικομματισμού, μετατρέπεται κατάλληλα χειραγωγούμενο σ’ ένα νέο εφιάλτη, χωρίς αυτό να σημαίνει ότι και θα ευοδωθεί...

Κοινωνικό μέτωπο

Κι ενώ θα περίμενε κανείς η κυβέρνηση Καραμανλή να επιδιώκει (σχετική) κοινωνική γαλήνη και στήριξη στο εσωτερικό, ώστε να αντιμετωπίσει ευκολότερα τις εξωτερικές προκλήσεις, δημιούργησε με το **ασφαλιστικό**, μετά ασφαλώς από πιέσεις της Ε.Ε., για τις οποίες κανείς δεν αναφέρει κάτι (ούτε ο ΣΥΝ, βεβαίως), τέτοια κοινωνική αναστάτωση, που διευκολύνει και την υλοποίηση των πολιτικών σεναρίων. Και το παράδοξο να επιτίθενται με σφοδρότητα στην ασφαλιστική μεταρρύθμιση (δες το σχετικό άρθρο), που επιβάλλει η Ε.Ε., οι πιο φανατικοί ευρωπαϊστές, τελικά, δεν είναι και τόσο παράδοξο...

Ούτε είναι τόσο παράδοξο το ξαφνικό ενδιαφέρον κάποιων για δημοψήφισμα, όταν οι ίδιοι για άλλα θέματα, που πολύ περισσότεροι ζητούσαν (π.χ. ταυτότητες), αυτοί το αρνούσαν ή και το χλευάζαν. Δημοκράτες δηλ. κατά περίπτωση, που απλώς θέλουν να γίνεται ντόρος γύρω απ’ αυτούς ή να δικαιολογούν κάποιους άλλους να περνούν τα σχέδιά τους. Και αυτά εν ονόματι των λαϊκών δικαίων, η κυριολεξία δηλ. του λαϊκισμού.

Ανεξάρτητα όμως απ' αυτά, το κοινωνικό πρόβλημα είναι μέγα. Και υπενθυμίζουμε ότι ο Καραμανλής στην ταβέρνα του Μπαϊρακτάρη επετέθη κατά των 5 νταβατζήδων και των ισάριθμων συντεχνιών, που λυμαίνονται, όπως είπε, τη χώρα. Η τύχη της επίθεσης κατά των νταβατζήδων, λόγω της παρέμβασης της Ε.Ε., είναι γνωστή. Ανάλογη, πιθανώς, θα είναι και της νέας επίθεσης, παρά τη θέληση της Ε.Ε. ή ακριβώς λόγω αυτής.

Γενικότερα η χώρα βρίσκεται μπροστά σε πολύ σοβαρά προβλήματα και κινδύνους. Τα εσωτερικά,

αν δεν επιτρέπουμε τις παρεμβάσεις των ξένων, κάποια στιγμή θα τα λύσουμε. Όσο για τα άλλα, τα εθνικά, πάλι από εμάς εξαρτάται η έκβασή τους, έστω και αν υπάρχει η 5^η φάλαγγα ανάμεσά μας. Ας υπενθυμίσουμε μόνο πως ακόμη υπάρχει η ελεύθερη Κύπρος, παρά το σχέδιο Ανάν, ακόμη θυμούνται οι Έλληνες το όνομα των Σκοπιών, παρά τις προβλέψεις του Μητσοτάκη, ακόμη η Ελλάδα δεν «ομοσπονδιοποιήθηκε» με την Τουρκία, κι ας ήσαν όλ' αυτά επιδιώξεις ένθερμες των Αμερικανών και των συνοδοιπόρων τους.

ΟΙ ΕΚΛΟΓΕΣ ΣΤΗΝ ΚΥΠΡΟ

Οι πρόσφατες εκλογές στην Κύπρο είχαν, δυστυχώς, ως αποτέλεσμα τη μη επανεκλογή του Τάσσο Παπαδόπουλου. Τα πανηγύρια των Αγγλοαμερικάνων και των Τούρκων, που ερμήνευσαν το εκλογικό αποτέλεσμα ως αλλαγή της στάσης του κυπριακού λαού απέναντι στο σχέδιο Ανάν, δεν αφήνουν καμιά αμφιβολία ότι είναι μια αρνητική εξέλιξη για το μέλλον της Κύπρου και γενικότερα του ελληνισμού. Και πανηγύρισαν από τον πρώτο γύρο, χωρίς να ανησυχούν για το αποτέλεσμα του δεύτερου. Και οι δύο δικοί τους.

Έντονη κινητικότητα

Έτσι, αμέσως μετά τις εκλογές παρατηρείται μια έντονη κινητικότητα για το κυπριακό, ιδιαίτερα ανησυχητική. Χαρακτηριστικό είναι ότι το ανδρείκελο των Αμερικανών, που τοποθετήθηκε στη θέση του Γ.Γ. του ΟΗΕ, δεν ανανέωσε τη θητεία του εκπροσώπου του Μάικλ Μόλερ, ο οποίος στη διάρκεια της θητείας του (και αντίθετα με τους προκατόχους του, που υποστήριζαν ανοιχτά τους Τούρκους) προσπάθησε να κρατήσει τις ισορροπίες (όσο του επέτρεπαν οι συνθήκες) και ήταν πρωταγωνιστής της Συμφωνίας της 8^{ης} Ιουλίου. Γι' αυτό οι Τούρκοι, τόσο παρασκηνιακά όσο και επισήμως δια της διπλωματικής οδού, ζητούσαν επίμονα την απομάκρυνσή του. Ο Μπαν Κι Μουν, μάλιστα, έδωσε εντολή στο Μόλερ να έχει αναχωρήσει στις 31/3/08, ημέρα που φθάνει στην Κύπρο ο βοηθός Γ.Γ. Λυν Πάσκοε και η ομάδα του για τις νέες διαβουλεύσεις. Δεν τήρησε ούτε τα προσχήματα, για μια ομαλή μεταβίβαση καθηκόντων, για μια ενημέρωση, έστω!

Ο αγώνας συνεχίζεται

Το ΑΣΚΕ θεωρεί ότι αυτή την ώρα το κύριο δεν είναι να αναλύσουμε τα αίτια της μη επανεκλογής. Εμείς **πριν τις εκλογές** είχαμε εκφράσει τις επιφυλάξεις μας και είχαμε εντοπίσει παράγοντες που, κατά τη γνώμη μας, θα λειτουργούσαν σε βάρος του Τάσσο. Τονίσαμε,

όμως, ότι προείχε η επιβίωση της Κυπριακής Δημοκρατίας, γι' αυτό στείλαμε επιστολή στον Τάσσο, ευχόμενοι την επανεκλογή του, και εργαστήκαμε με τις μικρές μας δυνάμεις γι' αυτήν (για όλα αυτά βλέπε το προηγούμενο φύλλο της «Ε»).

Έτσι και τώρα αυτό που προέχει είναι η ανασυγκρότηση των δυνάμεων του ΟΧΙ και η συνέχιση του αγώνα για ελεύθερη Κύπρο, έστω και μετά το δυσμενές εκλογικό αποτέλεσμα. Ο κυπριακός λαός δε σήκωσε τα χέρια ψηλά με προέδρους σαν τον Κληρίδη και το Βασιλείου. Ούτε τώρα θα τα σηκώσει, με πρόεδρο το Χριστόφια. Κι εμείς εδώ στην Ελλάδα συμπαραστεκόμαστε μέσω της ΣΕΥΑΕΚ.

Στο πνεύμα αυτό το ΑΣΚΕ απέστειλε μετά τις εκλογές την παρακάτω δεύτερη επιστολή προς τον Τάσσο Παπαδόπουλο:

Προς τον κ. Τάσσο Παπαδόπουλο

Κύριε Πρόεδρε, ανεξάρτητα από το αρνητικό για το εθνικό θέμα και γενικότερα τον Ελληνισμό αποτέλεσμα των προεδρικών εκλογών στην Κύπρο, και ιδίως λόγω αυτού, σας απευθύνουμε τη διαβεβαίωση μας ότι θα μας έχετε συμπαραστάτες, στο μέτρο των δυνατοτήτων μας, στη συνέχιση των αγώνων σας, που τώρα καθίστανται πιο αναγκαίοι.

Δημοσιεύουμε και την απάντηση:

Λευκωσία, 13 Μαρτίου 2008

Ο τέως Πρόεδρος της Κυπριακής Δημοκρατίας κ. Τάσσος Παπαδόπουλος έχει πάρει την επιστολή σας, ημερομηνίας 6 Μαρτίου 2008 και σημείωσε με ικανοποίηση το περιεχόμενό της.

Σας διαβιβάζω τις θερμές ευχαριστίες του κ. Παπαδόπουλου.

Με εκτίμηση

Χρύσης Παντελίδης

Διευθυντής Πολιτικού Γραφείου

Ανάλογη επιστολή προς τον Τάσσο Παπαδόπουλο απέστειλε και η ΣΕΥΑΕΚ.

ΝΙΜΙΤΣ ΚΑΙ ΝΤΟΡΑ ΒΥΣΣΟΔΟΜΟΥΝ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ (συνέχεια από σελ. 1)

οργανισμούς και η απλή για το εσωτερικό και τις διμερείς με τις άλλες χώρες. Κι αυτό δε θα είναι το τέλος, όσο την ευθύνη των χειρισμών έχει η Ντόρα, η οποία είναι βέβαιο ότι παρασκευαστικά υπονομεύει ακόμη κι αυτή τη θέση που δημοσίως υποστηρίζει, δηλ. μία ονομασία για όλες τις χρήσεις. Τα ίδια ακριβώς έκανε ο πατέρας της ως πρωθυπουργός. Καθόλου δεν αποκλείεται μέρος της διαπραγματεύσεως να είναι «σικέ», με προσυμφωνημένη κατάληξη στο παρά πέντε της συνόδου του ΝΑΤΟ στο Βουκουρέστι, όπου θα υπάρξει συμφωνία για το όνομα (Άνω Μακεδονία;), αλλά θα παραμείνει ανοιχτό το ζήτημα της χρήσης του, να διευθετηθεί εν καιρώ.

Ο πρωθυπουργός, με τη συμπαράσταση του Προέδρου της Δημοκρατίας και τ. υπ. Εξ. Κάρολου Παπούλια, του τ. υπ. Εξ. Πέτρου Μολυβιάτη, ίσως και άλλων παραγόντων, έδειξε σε κάποιες φάσεις ότι τουλάχιστον βάζει μια κόκκινη γραμμή, έστω μακριά από τα ελληνικά δίκαια. Τώρα δίνει την εντύπωση ότι δεν έχει πλέον τον πρώτο και τελευταίο λόγο.

Οι προτάσεις του ΑΣΚΕ

Η θέση του ΑΣΚΕ για μια συμφωνία με το κράτος των Σκοπίων και η στρατηγική που προτείνουμε να ακολουθήσουμε ως χώρα περιέχονται σε άρθρο μας στο «Παρόν» της 3/3/08, που επισυνάπτουμε σ' αυτό το φύλλο της «Ε» και θα περιλαμβάνεται στην έκδοσή μας ΑΣΚΕ-5, που δημοσιεύεται τμηματικά στην ιστοσελίδα μας (ήδη βρίσκονται τα 2 από τα 4 μέρη και τις προσεχείς ημέρες θα δημοσιευτεί άλλο ένα με τις θέσεις-προτάσεις).

Όταν έγιναν γνωστές οι τελευταίες προτάσεις Νίμιτς, το ΑΣΚΕ πήρε θέση με την παρακάτω ανακοίνωση στις 26/2/08:

«Ο κ. Νίμιτς, εκπρόσωπος του αμερικανού Προέδρου Κλίντον, που μετονομάστηκε σε εκπρόσωπο του Γ.Γ. του ΟΗΕ, με τις προκλητικές προτάσεις του (χειρότερες από το επονεϊδίστο σχέδιο Ανάν) αποδεικνύει ότι η Ελλάδα βρίσκεται στο στόχαστρο κυρίως των "μεσολαβητών" (ΗΠΑ, Ε.Ε. κ.λπ.) και δευτερευόντως των προτεκτοράτων που δημιουργούν στα Βαλκάνια. Είναι απορίας άξιο για ποιο λόγο αυτό δεν έχει γίνει ακόμη αντιληπτό και θεωρούνται οι προτάσεις Νίμιτς ως βάση διαπραγματεύσεως.

Η χρήση του ονόματος της Μακεδονίας για το κράτος των Σκοπίων όχι μόνο παραχαράσσει την ιστορία και τον πολιτισμό μας, αλλά επιτρέπει στους γείτονες να ενισχύουν τις βλέψεις τους σε βάρος της χώρας μας, σ' ένα περιβάλλον όπου οι "μεσολαβούσες" χώρες επιδιώκουν την πυροδότηση αντιθέσεων, την πολυδιάσπαση κρατών και τον πλήρη έλεγχο τους.

Ελπίζουμε ότι οι πολιτικές ηγεσίες του τόπου, έστω και την ύστατη στιγμή, θα αναλάβουν τις ευθύνες τους.

Σε διαφορετική περίπτωση να γνωρίζουν ότι η πράξη τους θα καταγραφεί ως ιστορικό έγκλημα και δε θα αναγνωριστεί ποτέ από τον ελληνικό λαό, ο οποίος έχει τα μέσα να αγωνιστεί για τη δικαίωσή του, που θα συμβάλει στη φιλία και συνεργασία των βαλκανικών λαών.»

Μια πρωτοβουλία του ΑΣΚΕ

Στις 4/3/08 το ΑΣΚΕ πήρε την πρωτοβουλία να βγάλει την παρακάτω ανακοίνωση, για πρώτη φορά με τη μορφή **ανοικτής επιστολής** προς το ελληνικό υπουργείο των Εξωτερικών, με σκοπό να συμβάλει στο μέτρο του δυνατού στην απόρριψη της παγίδας Νίμιτς για «Άνω Μακεδονία».

«**Από:** Αγωνιστικό Σοσιαλιστικό Κόμμα Ελλάδας (Α.Σ.Κ.Ε.)

Προς: Υπουργείο Εξωτερικών

Κοιν.: Πρόεδρο Δημοκρατίας, Πρόεδρο Κυβέρνησης, Πολιτικά Κόμματα, Ημερήσιο Τύπο

Το ΑΣΚΕ, όπως ίσως γνωρίζετε, θεωρεί ότι το γειτονικό κράτος των Σκοπίων δε δικαιούται να χρησιμοποιεί το όνομα της Μακεδονίας ή παράγωγό του για την ονομασία του, αφ' ενός επειδή ένα μικρό μόνο μέρος του κράτους αυτού ανήκει στο γεωγραφικό χώρο της ιστορικής Μακεδονίας, αφ' ετέρου και κυρίως επειδή αυτή η χρήση διευκολύνει τους γείτονες να επαναφέρουν ανά πάσα στιγμή επεκτατικές διεκδικήσεις, με τη βοήθεια των προστατών τους.

Η κυβέρνηση έκρινε, για λόγους που δεν κατανοούμε, ότι πρέπει να δεχθεί μια σύνθετη ονομασία. Ο κ. Νίμιτς πρότεινε 5 εκδοχές για μια τέτοια ονομασία. Οι 4 πρώτες στην ουσία δεν είναι σύνθετες, αλλά η λέξη Μακεδονία με κάποιο κοσμητικό επίθετο, δηλ. προσβάλλουν όχι μόνο την ιστορία μας, αλλά και τη νοημοσύνη μας. Σκοπός της αναφοράς μας αυτής είναι να σχολιάσουμε την 5η εκδοχή «Upper Macedonia = Άνω Μακεδονία».

Ιστορικά «Άνω Μακεδονία» ήταν η Ορεινή και όχι η Βόρεια Μακεδονία, δηλ. η σημερινή ελληνική Δυτική Μακεδονία και κάποια προέκτασή της εκτός ελληνικών συνόρων. Αυτή η ονομασία, εάν την αποδεχθούμε επισήμως, θα ενθαρρύνει τις επεκτατικές διαθέσεις, υποδεικνύοντας επιπλέον και εναντίον ποιας περιοχής της Ελλάδας θα εκδηλωθούν πρωτίστως οι διαθέσεις αυτές.

Πρόκειται, λοιπόν, για μια έντεχνη παγίδα, που έστησε ο κ. Νίμιτς, δηλ. το Στέιτ Ντιπάρτμεντ.»

Την πρωτοβουλία αυτή δεν την πήραμε χωρίς προβληματισμό, γιατί έχουμε επίγνωση του μεγέθους μας και γιατί ήταν αναμενόμενη η υποδοχή της από το υπ. Εξ. και από τα ΜΜΕ των «νταβατζήδων», αλλά ποια άλλα περιθώρια παρέμβασης είχαμε, ώστε να μην μπορεί κανείς να ισχυριστεί ότι δε γνώριζε;

[Στο «Παρόν» της 16/3/08 δημοσιεύτηκε άρθρο της δρ. αρχαιολόγου Γεωργίας Καραμήτρου-Μεντεσιδή, το οποίο με επιστημονική ακρίβεια εξηγεί γιατί η πρόταση για «Άνω Μακεδονία» είναι ιστορικά απαράδεκτη]

Οι εκδηλώσεις και η ακροδεξιά

Χείρα βοηθείας προς τη Ντόρα έδωσε κατά τη διάρκεια της διαπραγμάτευσης ο «πατριώτης» κ. Καρατζαφέρης, θαυμαστής του πατέρα της (έχει δηλώσει ότι θα τον προτιμούσε και θα τον ψήφιζε για Πρόεδρο της Δημοκρατίας), με όλα τα ακροδεξιά «μπουμπούκια» που έχει στεγάσει, ο οποίος πραγματοποίησε συλλαλητήριο στη Θεσσαλονίκη, δήθεν κατά της σύνθετης ονομασίας. Αν παραβλέψει κανείς τις γελοιότητες της εκδήλωσης, διακρίνει ότι ο ΛΑΟΣ (με την κατάλληλη προβολή από τα ΜΜΕ) εμφανίζεται ως ο μοναδικός υπερασπιστής των ελληνικών δικαιών, με τρόπο που να αποθαρρύνει κάθε σοβαρό και δημοκρατικό πολίτη να εναντιωθεί ενεργά στην ακολουθούμενη πολιτική (όπως, κατά τις δημοσκοπήσεις, θα ήθελε το 80% του ελληνικού λαού), για «να μην ταυτιστεί με τον Καρατζαφέρη».

Επί της ουσίας, η ακροδεξιά με το να μην αποδέχεται ότι και άλλοι λαοί έχουν δικαίωμα να κατοικούν σε τμήματα του γεωγραφικού χώρου της

ιστορικής Μακεδονίας, με το να ζητάει «σύνορα με τη Σερβία», με το να καλλιεργεί το μίσος μεταξύ των βαλκανικών λαών, με το να καλλιεργεί αυταπάτες ότι οι ΗΠΑ και το ΝΑΤΟ θα μας δικαιώσουν, προτείνει μια γραμμή καταστροφής, όπως έκανε η χούντα το 1974, όταν πρόδιδε την Κύπρο, με τον ισχυρισμό ότι πάει να ... κατακτήσει την Κωνσταντινούπολη!!

Μια δεύτερη εκδήλωση έγινε την ίδια μέρα και την ίδια ώρα σε κλειστό χώρο στη Θεσσαλονίκη, με ομιλητές τους Άνθιμο, Ζουράρι και Παπαθεμελή. Αυτή η εκδήλωση δεν είχε, φυσικά, τον ίδιο χαρακτήρα με την προηγούμενη, αλλά ούτε αυτή απέφυγε τις γελοιότητες (με τις ανοησίες του Ζουράρι για το «ψευδοκράτος των Αθηνών») και κυρίως δεν επεδίωξε ή δεν επέτυχε να περιλάβει όλο το πολιτικό φάσμα. Εκδηλώσεις που να εκφράζουν το σύνολο των Ελλήνων πολιτών που αντιτίθενται στη σύνθετη ονομασία θα ήσαν χρήσιμες τις μέρες αυτές, που διαρκούν οι διαπραγματεύσεις.

Ο ΝΕΟΣ ΝΟΜΟΣ ΓΙΑ ΤΗ ΒΙΑ ΣΤΑ ΓΗΠΕΔΑ

Ζητείται η ... εφαρμογή του

Το μήνα που μας πέρασε η αθλητική κοινότητα θρήνησε άλλο ένα θύμα του χουλιγκανισμού. Κάποιοι βγήκαν να εκφράσουν τον αποτροπιασμό τους, αλλά ελάχιστοι κατήγγειλαν ότι αυτό το άθλιο φαινόμενο οφείλεται στην **περιθωριοποίηση μεγάλων τμημάτων της κοινωνίας, ιδιαίτερα της νεολαίας**, λόγω των κοινωνικών, οικονομικών και εκπαιδευτικών πολιτικών, και ότι υποθάλπεται από τον αθλητικό, και όχι μόνο, **παραγοντισμό**. Ενδεικτική ήταν η στάση την επόμενη μέρα του **αθλητικού τύπου**, που αποτελεί όργανο χειραγώγησης των οπαδικών μαζών από τους μεγαλοπαράγοντες: Σιγή ιχθύος, σαν να μην είχε συμβεί τίποτε, ενώ όλο το προηγούμενο διάστημα είχαν οπλίσει το χέρι των δραστών, υβρίζοντας και φανατίζοντας. Ήταν φαίνεται γι αυτούς μια συνηθισμένη μέρα ...

Με αφορμή (και) αυτό το περιστατικό παρουσιάστηκε το νέο νομοσχέδιο για την πάταξη της βίας στα γήπεδα. Καμιά αντίρρηση δεν έχουμε για τις πρόνοιές του, που είναι βασικά **η κατάργηση των νοσηρών συνδέσμων**, ο ορισμός της υπευθυνότητας για φαινόμενα βίας στους ίδιους τους συλλόγους και η θεσμοθέτηση αυστηρότερων ελέγχων και ποινών. Όμως γεννώνται δύο ερωτήματα. Πρώτον, γιατί χρειάστηκε νέο νομοσχέδιο, αφού ήδη υπάρχει νόμος που τα προβλέπει, ο οποίος όμως είναι ανενεργός; Και δεύτερο, τι διασφαλίζει ότι ο νέος νόμος θα

εφαρμοστεί; Η πολιτεία δε δείχνει να διαθέτει **πολιτική βούληση για την πάταξη της βίας**, γιατί τα διαπλεκόμενα συμφέροντα που διακυβεύονται είναι μεγάλα και, κυρίως, γιατί οι ιθύνοντες της κοινωνίας θέλουν να διοχετεύεται η συσσωρευμένη δυσαρέσκεια των νέων σ' αυτού του είδους το χουλιγκανισμό και όχι να προκαλεί κοινωνικούς αγώνες. Και φυσικά μόνα τους τα κατασταλτικά μέτρα δεν περιορίζουν ένα κοινωνικό φαινόμενο.

Τουλάχιστον ανακοινώθηκαν οι διώξεις για τους φυσικούς δράστες του περσινού φρικτού εγκλήματος της Παιανίας, αλλά φυσικά το ζητούμενο είναι να διωχθούν και οι ηθικοί αυτουργοί. Να ελπίσουμε ότι οι ποινές θα εκτελεστούν στο ακέραιο και ότι δε θα δούμε για άλλη μια φορά τους ενόχους βίαιων πράξεων μετά από λίγο και πάλι στα γήπεδα;

Η αντικειμενική δημοσιογραφία...

Η πολεμική ανταποκρίτρια του... **μεγάλου καναλιού** των μεγαλοεκδοτών κυρία Καρχιλάκη, εξεδήλωσε πρόσφατα τις ιδεολογικές της απόψεις εναντίον της βίας, αφού αποκάλυψε **χούλιγκανς** τους Σέρβους διαδηλωτές που επιτέθηκαν στην αμερικανική πρεσβεία, λόγω της παράνομης και αυθαίρετης αναγνώρισης του Κοσόβου. Μετά από μερικές μέρες αποκάλυψε τους Σκοπιανούς που επιτέθηκαν στα γραφεία του Ελληνικού Συνδέσμου στα Σκόπια **εξαγριωμένο πλήθος!!** Σε λίγο αναμένουμε να αποκαλέσει και τον αμερικανικό στρατό στο Ιράκ ειρηνευτική δύναμη...

δεσμεύσεις που έχει αναλάβει η χώρα, σε διεθνές και κοινοτικό επίπεδο, για τη διαχείριση του χώρου, το περιβάλλον και την αειφορία, την υποχρέωση εναρμόνισης με το εθνικό πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων, το Εθνικό Στρατηγικό Πλαίσιο Αναφοράς 2007-2013 και άλλα γενικά ή ειδικά αναπτυξιακά προγράμματα εθνικής σημασίας, που έχουν σημαντικές επιπτώσεις στη διάρθρωση και ανάπτυξη του εθνικού χώρου»

Στο ίδιο άρθρο: «Το Γενικό Πλαίσιο στοχεύει στη διαμόρφωση ενός χωρικού προτύπου ανάπτυξης, που θα είναι αποτέλεσμα μιας συνθετικής θεώρησης στο χώρο παραμέτρων που ενισχύουν την κοινωνική και οικονομική συνοχή και **την ανταγωνιστικότητα** και προωθούν την προστασία και ανάδειξη του φυσικού και πολιτιστικού περιβάλλοντος της χώρας, συμπεριλαμβανομένης της διατήρησης της βιοποικιλότητας, στο πλαίσιο των αρχών της αειφορίας.»

Η προστασία του περιβάλλοντος και η κοινωνική συνοχή είναι στόχοι στους οποίους όλοι θα συμφωνούσαμε, αν επρόκειτο να πραγματοποιηθούν. Όμως η ανταγωνιστικότητα, δηλ. το κέρδος των επιχειρηματιών, που είναι το Ευαγγέλιο της Ε.Ε. και της Κομισιόν της, είναι ασύμβατη με τους στόχους αυτούς. Άλλωστε αυτοί οι ίδιοι προωθούν την κοινωνία των δύο τρίτων, δηλ. το κοινωνικό περιθώριο. Το Μάιο του 1999 στο Πότσταμ της Γερμανίας το Συμβούλιο των Υπουργών Χωροταξίας της Ε.Ε. υιοθέτησε το *Σχέδιο Ανάπτυξης του Κοινοτικού Χώρου (ΣΑΚΧ)* για την περαιτέρω ανάπτυξη του ευρωπαϊκού χώρου.

Οι τρεις βασικοί στόχοι του μέσω του χωροταξικού σχεδιασμού για κάθε επιμέρους περιοχή και το σύνολο του εθνικού χώρου είναι :

- 1) η οικονομική και κοινωνική συνοχή,
- 2) η συνετή διαχείριση και προστασία των φυσικών πόρων και της πολιτιστικής κληρονομιάς και
- 3) η ισόρροπη ανταγωνιστική ανάπτυξη.

Στρεβλή και παρασιτική ανάπτυξη

Είναι φανερό ότι στόχος του Σχεδίου είναι όχι η αυτοδύναμη ανάπτυξη προς όφελος της χώρας και του ελληνικού λαού, αλλά η πάγια παρασιτική στρεβλή ανάπτυξη προς όφελος ξένων και εγχώριων «νταβατζήδων», που τους ενδιαφέρει **μόνο η αύξηση των κερδών τους**.

Το Σχέδιο περιέχει ορισμένες ορθές διαπιστώσεις για τα αίτια της κακοδαιμονίας μας, που φυσικά βασικοί υπεύθυνοι είναι οι ίδιοι που κυβερνούν, οι προστάτες και οι προστατευόμενοι

τους. Πολλά από τα προτεινόμενα μέτρα δε χρειαζόταν χωροταξικό σχέδιο για να τα εφαρμόσει (αν ήθελε) μια κυβέρνηση, όπως π.χ. τα προτεινόμενα για την αυθαίρετη δόμηση (άρθρο 12 Προϋποθέσεις - μηχανισμοί υλοποίησης): «*Αντιμετώπιση του φαινομένου της αυθαίρετης δόμησης, με:*

- *Μεταρρύθμιση της πολεοδομικής νομοθεσίας.*
- *Αλλαγή του τρόπου έκδοσης οικοδομικών αδειών και ενίσχυση των αρμοδίων υπηρεσιών σε προσωπικό και μέσα.*
- *Άμεση πολεοδόμηση περιοχών που παρουσιάζουν ιδιαίτερα υψηλή ζήτηση (περιοχές περιαιστικών, παραθεριστικών ή τουριστικών δραστηριοτήτων).*
- *Επαρκής έλεγχος και αυστηρή εφαρμογή της περί αυθαιρέτων κτισμάτων νομοθεσίας.»*

Προφανώς αυτά, επειδή ως συνήθως παραπέμπονται στις ελληνικές καλένδες, σερβίρονται πομπωδώς ως χωροταξικός σχεδιασμός.

Περιφέρειες και εξάρτηση από την Τουρκία

Εκεί όμως που θέλουν είναι συγκεκριμένοι, όπως αυτά που αναφέρονται στο **άρθρο 11:** «**Γεωγραφική ανασυγκρότηση της χώρας, με σκοπό τη δημιουργία βιώσιμων διοικητικών και αναπτυξιακών ενότητων**», όπου μεταξύ άλλων αναγράφεται: «*Για το σκοπό αυτό, είναι αναγκαία η μείωση του αριθμού των Περιφερειών, Νομαρχιών και Δήμων, ώστε να αποκτήσουν ισχυρή διοικητική δομή και ικανοποιητικά κρίσιμα μεγέθη μάζας και σχέσεων και να διαχειριστούν με αποτελεσματικότερο τρόπο την αναπτυξιακή διαδικασία. Η εφαρμογή αυτού του ανασχεδιασμού πρέπει να έχει συντελεστεί εντός τετραετίας με ευθύνη του αρμόδιου υπουργείου, ύστερα από ειδική μελέτη.*

- *Στην ανακατανομή αρμοδιοτήτων μεταξύ κράτους -κεντρικού και αποκεντρωμένου- και τοπικής αυτοδιοίκησης.»*

Είναι η μόνη πρόταση που έχει προθεσμία και διευκολύνει, αν εφαρμοσθεί, τις επιδιώξεις όσων επιβουλεύονται τον **κατατεμαχισμό της χώρας**, μέσω της αποδυνάμωσης της κεντρικής εξουσίας και της ενδυνάμωσης περιφερειακών εξουσιών, με επόμενο βήμα την αυτονόμηση των περιφερειών. Σχέδια που βγαίνουν τώρα στην επιφάνεια, με τη διάλυση των Βαλκανίων.

Δεν αρκεί όμως αυτό. Θα πρέπει να είμαστε και υποτελείς στην Τουρκία όπως προβλέπει το άρθρο 6: «*Χωρική διάρθρωση των στρατηγικής σημασίας δικτύων υποδομών και υπηρεσιών μεταφορών, ενέργειας, επικοινωνιών και τεχνολογίας:* «*Βελτίωση της ηλεκτροδότησης του νησιωτικού*

χώρου με σύνδεση –όπου είναι εφικτό– με τα χερσαία δίκτυα της ηπειρωτικής χώρας ή, σε δεύτερο στάδιο, με τα δίκτυα της Τουρκίας για τις περιπτώσεις ειδικότερα των νησιών του Β. και Β.Α. Αιγαίου, τα οποία θα διατηρούν σε εφεδρεία και τις αυτόνομες μονάδες παραγωγής ενέργειάς τους» (που, όταν τις χρειαστούμε, ίσως διαπιστώσουμε ότι δε λειτουργούν). Και βέβαια αέριο μόνο μέσω Τουρκίας και ενεργειακή στήριξη στα Σκόπια

(στο ίδιο άρθρο): «Ολοκλήρωση, σύμφωνα με τον υφιστάμενο σχεδιασμό, του δικτύου φυσικού αερίου (κύρια διασύνδεση με την Ιταλία και την Τουρκία, με διακλαδώσεις προς πΓΑΜ, Αλβανία κ.ά.»

Ελπίζουμε ότι για μια ακόμη φορά όλ' αυτά θα παραμείνουν στα χαρτιά και ότι θα υπάρξουν αντιδράσεις, όταν επιχειρηθεί η εφαρμογή των μέτρων εκείνων για τα οποία συντάχθηκε το τωρινό Σχέδιο.

Ο ΝΟΜΟΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΡΕΥΝΑ

Στις αρχές Μαρτίου ψηφίστηκε στη Βουλή από την κυβερνητική πλειοψηφία ο νέος νόμος για την έρευνα και την τεχνολογία, που διακατέχεται από την κυρίαρχη τα τελευταία χρόνια στη Δύση νεοφιλελεύθερη ιδεολογική τάση για εννοιολογική ταύτιση (στην πράξη) της έρευνας με την εφαρμοσμένη έρευνα και μάλιστα στους τομείς που μπορούν να αποδώσουν τα μεγαλύτερα δυνατά οικονομικά οφέλη. Έτσι στην ουσία αποκλείει την ανάπτυξη του κλάδου των ανθρωπιστικών και κοινωνικών σπουδών προς όφελος των θετικών κλάδων, τους οποίους και κατονομάζει η αιτιολογική έκθεση (βιοϊατρική, βιοτεχνολογία, πληροφορική, νανοτεχνολογία, διαστημική, ανανεώσιμες πηγές ενέργειας, τηλεπικοινωνίες κλπ).

Συνακόλουθη κατευθυντήρια γραμμή είναι η σταδιακή **μετατροπή της έρευνας από δημόσιο αγαθό σε προνομιακό χώρο δράσης του ιδιωτικού κεφαλαίου και ιδίως του ξένου**, με ό,τι αυτό σημαίνει για τον έλεγχο των πορισμάτων της έρευνας από τους ιδιώτες, την κατεύθυνση της έρευνας στους τομείς ενδιαφέροντός τους και την ελευθερία του ακαδημαϊκού χώρου.

Ο νόμος προχωρεί ένα βήμα παραπέρα στη θεσμική κατοχύρωση της παρουσίας του ιδιωτικού τομέα. **Εισάγεται επίσημα η παρουσία των επιχειρήσεων στη λήψη αποφάσεων για την έρευνα.** Επιπλέον, βασική φιλοσοφία που διαπνέει το νόμο είναι ο διαχωρισμός των δύο αλληλένδετων πυλώνων της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, που είναι η εκπαίδευση και η αναπαραγωγή της γνώσης, δηλαδή η έρευνα. Αυτό εκφράζεται με τον **παραμερισμό των ΑΕΙ** (ενώ οι καθηγητές διατηρούν την προσωπική τους κυριαρχία), που είναι **ένα βήμα πριν από την οριστική περιθωριοποίησή τους ή την ιδιωτικοποίησή τους**, όπως θέλει και ο περσινός νέος νόμος-πλαίσιο.

Τέλος δεν μπορούμε να μην επισημάνουμε ότι όλος ο νόμος χαρακτηρίζεται από ένα συνδυασμό ύποπτης δημιουργικής ασάφειας, **αυταρχικού συγκεντρωτισμού και πελατειακής αντίληψης.** Έτσι, «ο υπουργός μπορεί να εγκρίνει με απευθείας ανάθεση κατόπιν επαρκούς δικαιολόγησης ποσό μέχρι 100 χιλ. ευρώ σε ερευνητή ή ομάδα και να χρηματοδοτήσει νομικά πρόσωπα του εξωτερικού για εκπόνηση ερευνητικού έργου, χωρίς να απαιτείται η συνεργασία με εγχώριο φορέα»!

Η στρατηγική της Λισαβώνας

Τελικά ο νόμος επιτυγχάνει απλά να εντάξει την έρευνα στα πλαίσια της Ε.Ε., όπως τα ορίζει η περίφημη Στρατηγική της Λισαβώνας (ιδιωτικοποίηση της έρευνας, στροφή προς την εφαρμοσμένη έρευνα) και να δημιουργήσει δομές με περίσσειμα μικροπολιτικής και με αδιαφανείς διαδικασίες αξιολόγησης. Ούτε συγκεκριμένα κίνητρα επαναπατρισμού επιστημονικού προσωπικού δεν κατορθώνει να προβλέψει.

Το ζήτημα της έρευνας είναι τεράστιας σημασίας για την ανεξαρτησία και την ανάπτυξη μιας χώρας, γι' αυτό θα επανέλθουμε σε επόμενο φύλλο μας με τις προτάσεις του ΑΣΚΕ.

[Λόγω έλλειψης χώρου στο παραπάνω κείμενο έχουν γίνει μεγάλες περικοπές. Το πλήρες κείμενο υπάρχει στην ιστοσελίδα του ΑΣΚΕ.]

Ανένταχτα ... μέλη!!

Εκεί στο ΣΥΡΙΖΑ κάποιои, στην αγωνία τους να μπουи και με τα δύο πόδια στην εξουσία (με το ένα ήδη βρίσκονται), έχασαν και την κοινή λογική. Ενώ είναι ήδη μέλη του ΣΥΡΙΖΑ και μετείχαν στην Πανελλαδική Συνδιάσκεψή του, δημιούργησαν συνιστώσα, που αποτελείται (λένε) από τους ανένταχτους, ισχυριζόμενοι ότι δεν αποτελούν συνιστώσα, αλλά επιδιώκουν τη σύνταξη και κατάθεση προγράμματος! Το γιατρό!!

ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΟ ΚΑΙ ΑΝΑΣΦΑΛΕΙΑ (συνέχεια από τη σελ. 1)

οι εργαζόμενοι) και στις ανισότητες του συστήματος, θεωρώντας υπερβολικές κάποιες πρόνοιές του, τις οποίες επεχείρησε (υποτίθεται) να διορθώσει.

«Φέρτε πίσω τα κλεμμένα»

Οι ισχυρισμοί είναι υποκριτικοί, αφού παράλληλα ευνοούν τη **μαύρη οικονομία**, που δεν πληρώνει εισφορές και φόρους και αντιπροσωπεύει πάνω από το 30% του ΑΕΠ. Αποκρύπτουν ότι το δημόσιο και ο ιδιωτικός τομέας **χρωστούν τεράστια ποσά στους ασφαλιστικούς οργανισμούς**, που θα έλυναν κάθε πρόβλημα. Γνωρίζουν ότι με την **κακοδιαχείριση** των κομματικά διορισμένων διοικήσεων, σπαταλώντας από τη δεκαετία του 50 και υφαρπάζοντας ή ακόμα και χαρίζοντας τις περιουσίες των Ταμείων, όπως πρόσφατα με τα **δομημένα ομόλογα**, φτάσαμε μέχρι εδώ. Για να μην αναφερθούμε στην καταλήστευση του δημόσιου χρήματος με χίλιους άλλους τρόπους από τους κυβερνώντες και των πολιτών από τις τράπεζες και τους μεγαλοεπιχειρηματίες.

Δεν απάντησαν ποτέ στο γνωστό σύνθημα «φέρτε πίσω τα κλεμμένα». Δεν μπορεί να ισχύσει το «ό,τι έγινε έγινε, τώρα τι κάνουμε»! Αν δεν πληρώσουν όσοι έφταζαν, όσοι θησαύρισαν εις βάρος των εργαζομένων, όσοι ξεπούλησαν τις οικονομίες, τον ιδρώτα αλλά και τις ελπίδες του κοσμάκη, δεν μπορούν οι κυβερνώντες να ζητούν νέες θυσίες, να απαιτούν «μεταρρυθμίσεις» και να τρομοκρατούν συνταξιούχους και εργαζόμενους, δημιουργώντας αίσθημα ανασφάλειας.

Οι ανισότητες

Βεβαίως κανείς δεν αρνείται ότι υπάρχει δημογραφικό πρόβλημα (για το οποίο, όμως, τι έκαναν;), βεβαίως υπάρχουν ανισότητες και παράδοξα, που πρέπει να ελεγχθούν και να τακτοποιηθούν, υπάρχουν ρετιρέ και υπόγεια, σχετικά ευνοημένοι και παρίες εργαζόμενοι. Στους σχετικά ευνοημένους συγκαταλέγονται οι εργαζόμενοι σε ευαίσθητους τομείς, που μπορούν με την απεργία τους να προκαλέσουν τεράστιο κοινωνικό κόστος και να εξαναγκάσουν σε παραχωρήσεις (ίσως και με κομματικές φιλίες και εύνοιες), που ούτε μπορούν να ονειρευτούν οι άλλοι εργαζόμενοι, ακόμη και σε δικαιώματα πέραν πάσης λογικής, όπως π.χ. το δωρεάν ηλεκτρικό ρεύμα για τους υπαλλήλους της ΔΕΗ.

Όμως το πρόβλημα δεν είναι να εξομαλύνουμε τις ανισότητες, εξαθλιώνοντας όσους εργαζόμενους έχουν έναν ανθρώπινο τρόπο ζωής. Εάν το ΙΚΑ παρέχει χαμηλής ποιότητας υπηρεσίες και χαμηλές συντάξεις, πρέπει όλοι να αγωνιστούμε, για να γίνει

καλύτερο, ανθρώπινο και αποδοτικό και όχι να εγκαταλείψουμε αυτούς που δεν έχουν διακόπτες να κατεβάσουν ή δεν αντιδρούν, επειδή τρέμουν το φάσμα της ανεργίας.

Εντολές της Ε.Ε.

Άλλο, λοιπόν, η εξομάλυνση των ανισοτήτων και η κατάργηση των αδικιών και άλλο η μεταρρυθμιστική λαίλαπα που επιχειρεί η κυβέρνηση, με την ανατροπή όχι των προνομίων, αλλά των κατακτήσεων των εργαζομένων. Η αδιαλλαξία της κυβέρνησης της ΝΔ και οι προειλημμένες αποφάσεις, χωρίς διάλογο και με πρωτοφανή παγκοσμίως βιασύνη, αποδεικνύει ότι οι πιέσεις που δέχεται από την Ε.Ε. είναι ισχυρές και οι δεσμεύσεις της σε ντόπιους και ξένους επιχειρηματίες για **λιγότερες εισφορές και πελατεία σε ιδιωτικές ασφαλιστικές εταιρείες**, πρόδηλες. Είναι εξ άλλου γνωστές οι παροτρύνσεις αξιωματούχων της Ε.Ε. συχνά- πικνά, κρυφά και φανερά για την ανάγκη «επίλυσης» του ασφαλιστικού στην Ελλάδα. **Δεν ενδιαφέρεται η Ε.Ε. για την πάταξη της διαφθοράς και την ασυδοσία των μεγαλοεπιχειρηματιών**, που χρωστούν τεράστια ποσά στα ασφαλιστικά ταμεία, αλλά για το «κλείσιμο» του ασφαλιστικού, όπως τη συμφέρει φυσικά! Με ενοποιήσεις ταμείων ώστε να αρπάζουν πιο εύκολα τα αποθεματικά τους και τα εύρωστα να ξελασπώνουν τα αδύνατα.

Φρόντισαν βέβαια να εξαιρέσουν το Ταμείο των **δημοσιογράφων**, γιατί ακόμα και οι πληρωμένες πένες εξανέστησαν, όταν ένοιωσαν να απειλούνται τα δικαιώματά τους και απείλησαν με αποκαλύψεις. Έτσι εξαγόρασαν τη σιωπή, την ανοχή ή τη στήριξή τους.

Τα τρία ΔΕΝ του Καραμανλή ξεχάστηκαν, εξωραϊστήκαν ή καταργήθηκαν, παρά τις προσπάθειες να πείσουν για το αντίθετο. Τώρα η καταιγίδα ταρακουνάει τον ιδιωτικό τομέα, σε λίγο αρχίζει για το δημόσιο. Αν δεν αντισταθούμε πολύ γρήγορα, θα μετράμε τις πληγές μας.

Οι Λετονοί Ες-Ες

Χιλιάδες Λετονοί, υποστηρικτές του νέου καθεστώτος στη χώρα τους και προστατευόμενοι της «δημοκρατικής» Δύσης, πραγματοποίησαν πορεία στις 16/3/08 στην πρωτεύουσα Ρίγα, με την προστασία αστυνομικών, για να τιμήσουν τη «Λετονική Λεγεώνα», που αποτελούσε μονάδα των Ες-Ες στη διάρκεια του Β΄ Παγκοσμίου. Πολέμου. Τους αποδοκίμασαν διαδηλωτές της πολυάριθμης ρωσικής μειονότητας, για τα δικαιώματα της οποίας ποτέ δεν ενδιαφέρθηκε η Δύση.